

ѣ рай. лѣзето, живельнѣто тамш на праведните. Благовѣнните дресеса, лики стѣхъ аггелшкз. Виссо-
 кю кѣдрз, крѣстнаа слава. Кладенецо, що то течѣ
 ѿ кѣдровю корень, знаменуетъ вѣчный живѣтъ, кѣи
 то ѣ дарѣванъ на челоувѣческю рѣдъ соуз честный
 крѣстъ. А чѣвачо на ѡновѣ мѣсто, що тѣе земалъ на-
 раменатаси, ѣсть Хрѣстѣсъ Господь, кѣито ѣ ѡста-
 вилъ деведесеттѣ и дѣветъ ѡвцы на горахъ, и ѡтишелъ
 позарѣвената даа тражи, и катом ѣ нашелъ, земалъ ѿ ѣ
 на раменатаси. А бащати соуз епархо ще дасе иѣ-
 гѣнатъ ѿ Бжїа рай: зашто ѡни що благодаратъ
 сегѣ Господа, пѣсле пакъ ще да станатъ неблагодар-
 ни: зашто пакъ ке дасе ѡречѣтъ ѿ Бга соуз дѣвол-
 ските прѣлести. По ѡновѣ страшното Бжїе наказанїе
 штоѡ выдѣ на царѡ, катосе заминаха трѣсе дни,
 пакъ се развратї царѡ; и катом ѡстави Бга, на ко-
 гѣто познѣ голѣмата сила, покарнасе пакъ каде їдш-
 лете, и повыкнѣ стѣаго Харалампїа, и рѣчешъ: Хара-
 лампїе послѣшай мѡлтъ совѣтъ, и пѡклонисе на бѣ-
 вете, да вѣдешъ честенъ оу насъ. А стѣий ѡговорї:
 неѣ возмѡжно да вѣде товѣ неѣщо, сїречь дасѣ раз-
 врати рабъ Бжїи соуз мѡчителските лакардїи: зашто
 койстиннѣ ѡ царѡ тѡбите лакардїи са безѣмни и
 неразсѣдны. Разгнѣвасе царѡ, и рече: безѣмнаа гла-
 вѡ мѡители лакардїи говоршз зашто са безѣмны: и
 заповедѣ да го закачатъ за оустѣта соуз ѣдѣнъ чен-
 гѣлъ, и да го вѡдатъ по сїчкю градъ. А царската
 щѣрка дойдѣ кодъ бащаси и рече мѣ: що правишъ
 тѣ товѣ тѣте; зашто мѣчишъ праведнаго; зашто пѣ-